

In memoriam

Ст.н.с. II ст. д-р Йордан Маляков (30.11.1940–16.11.2009)

В края на 2009 г. ни напусна завинаги колегата Йордан Маляков. Той е роден на 30.11.1940 г. в София. Средното си образование завършва в София. В този период, когато геологията все още се е изучавала в средното училище, той има възможността да слуша няколко лекции изнесени от проф. Еким Бончев. Вероятно този факт предопределя и по-нататъшния му житейски път. След отбиване на военната си служба през 1960 г., се записва за редовен студент в специалност „Геология и проучване на полезните изкопаеми“ във Висшия минно-геоложки институт (понастоящем Минно-геоложки университет „Св. Иван Рилски“). През 1965 г. го завършва с отличен успех и според съществуващите разпоредби е освободен от разпределение. Същата година постъпва като редовен аспирант (докторант) в Геологическия институт на БАН по специалност „Структурен анализ на магмени и метаморфни комплекси“ с научен ръководител акад. Еким Бончев. В дисертационния си труд разработва проблемите на Осоговския гранитен плутон и неговата метаморфна рамка. След завършване на дисертацията си е назначен последователно за специалист и научен сътрудник в Геологическия институт. През 1971–1972 г. специализира структурен анализ във Франция при известните специалисти проф. Матаюер и проф. Бард. По време на специализацията си публикува съвместна работа с М. Брюнел върху гранити от Централния френски масив, която е първата работа по петроструктурен анализ във Франция. От 1977 г. Й. Маляков преминава на работа във Висшия минно-геоложки институт като асистент по геотектоника (структурна геология и геолошко картиране). През 1982 г. е избран за доцент по същата специалност. По време на своя преподавателски стаж е чел курсове по структурна геология, регионална геология и геотектоника и обща геология. Бил е ръководител на множество дипломанти от Минно-геоложкия университет „Св. Иван Рилски“ и от Софийския университет „Св. Климент Охридски“. През периода 1983–1993 г. е преподавател в Алжир. През 1995 г. се завръща отново на работа в Геологическия институт на БАН и е избран за старши научен сътрудник II ст. към секция „Геотектоника“, където работи до последно. Заедно с изследователската си дейност продължава да преподава, макар и в ограничен обем, в Минно-геоложкия университет „Св. Иван Рилски“.

Й. Маляков е автор на около 84 научни публикации, една монография и 5 научно-популярни статии, учебни ръководства, отпечатани на френски по време на преподавателската му дейност в Алжир, фондови отчети и др. Неговото научно творчество е свързано с изучаване на структурата на магмени, вулкански и метаморфни скали от Югозападна България, главно Осоговска планина, Западна Стара планина (района на Лесков дол и Осенов-

лаг), Източните Родопи (Сърница), Странджа (Грамаковския плутон, Силистарския плутон, телата между Заберново и Кондолово) и Западните Родопи. В тези свои изследвания той разработва въпроси на структурната петрология – ориентировката на скалообразуващите минерали при магматичното течение (преди всичко на кварца), а също при гънки, будинаж, мулиони и др. Той бе един от малкото изследователи, владеещи и успешно прилагали Федоровския метод в своите изследвания. Голяма част от изследванията му са посветени на взаимоотношенията между метаморфизма и деформациите, където той се изиявяваше като вещ познавач на дребноструктурния анализ, като основа за регионални интерпретации. Тази методика той приложи особено успешно в Странджа, на която посвети 40 години изследвания, но за съжаление здравословното му състояние не му позволи да обобщи своите резултати. В своите работи Й. Маляков се откроява като вещ изследовател с непримирим дух, опиращ се на строго фактологичния материал.

Поклон пред светлата му памет!

*Секция „Геотектоника и регионална геология“
Геологически институт при БАН*